

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno

Váš dopis značky
9 As 24/2023

Číslo jednací
ČTÚ-29 927/2019-603

Vyřizuje / telefon
Mgr. Bradáč / 224 004 684

Praha
2. 2. 2023

Účastník

(Žalobce):

Zastoupený

Stěžovatel

(Žalovaný):

Český telekomunikační úřad, IČO 701 06 975

se sídlem Sokolovská 219/58, 190 00 Praha 9

doručovací adresa: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025

Doplnění kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze čj. 9 A 127/2019-50 ze dne 23. 11. 2022

I.

Stěžovatel na výzvu Nejvyššího správního soudu doručenu dne 10. 1. 2023 ve stanovené lhůtě 1 měsíce doplňuje tímto svou kasační stížnost ze dne 5. 1. 2023 proti rozsudku Městského soudu v Praze, čj. 9 A 127/2019-50 ze dne 23. 11. 2022, kterým bylo v právní věci žalobce [REDAKCE] proti žalovanému, Českému telekomunikačnímu úřadu, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ-29 927/2019-603, ze dne 24. 7. 2019, rozhodnuto tak, že napadené rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ-29 927/2019-603, ze dne 24. 7. 2019, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení a zároveň byla žalovanému uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 11 228 Kč.

II.

Stěžovatel má za to, že kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze je ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) nezákonný, neboť soud zde nesprávně vycházel z předpokladu, že je zde dána nepřezkoumatelnost rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ-29 927/2019-603, ze dne 24. 7. 2019.

Městský soud v Praze v odstavci 51 rozsudku konstatoval, že prvostupňový i druhostupňový orgán se ve svých rozhodnutích sice zabývali jednotlivými znaky obchodního tajemství, jejich vymezením a aplikací na požadované informace, nicméně učinili tak souhrnně ve vztahu k výsledkům oddělené evidence nákladů a výnosů jako celku, a nikoli ve vztahu k druhovému, resp. typovému vymezení údajů či informací (popř. skupiny údajů či informací) z této evidence. Městský soud v Praze se dále v odstavci 52 domníval, že vzhledem k množství druhů či typů údajů v evidenci nákladů a výnosů a jejich rozdílné charakteristice je z povahy věci zřejmé, že odůvodnění naplnění pojmových znaků definice obchodního tajemství bude odlišné.

V této souvislosti stěžovatel nejprve podotýká, že při hodnocení žádosti o poskytnutí informací a posouzení možnosti poskytnout požadované informace se stěžovatel zabýval i tím, **jakého charakteru jsou informace**, které se nacházejí ve výsledcích oddělené evidence nákladů a výnosů. Přitom vycházel jednak z toho, jaký je účel předkládaných informací obsažených ve výsledcích oddělené evidence nákladů a výnosů, a jednak posuzoval tyto informace z obecně ekonomického hlediska tak, aby mohl následně posoudit, které z informací obsažených v tabulkách oddělené evidence nákladů a výnosů naplňují znaky obchodního tajemství.

Držitel poštovní licence je povinen vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů spojených s poskytováním a zajišťováním jednotlivých základních služeb podle § 33a zákona o poštovních službách a to za účelem, aby mohl poskytnout stěžovateli jako nezávislému regulátorovi podklady, ze kterých vychází při své činnosti regulace a dohledu nad poštovním trhem, zvláště pak při výpočtu čistých nákladů pro jednotlivé základní služby, při cenové regulaci a prokázání skutečnosti, že nedochází ke křížovému financování mezi základními službami, které jsou obsaženy v poštovní licenci České pošty s.p., a ostatními službami. Aby byly účetní údaje v příslušné struktuře a s příslušným obsahem, vydal stěžovatel v souladu se zmocněním uvedeným s § 33a odst. 2 zákona o poštovních službách vyhlášku č. 465/2012 Sb., o způsobu vedení oddělené evidence nákladů a výnosů držitele poštovní licence.

Výsledky oddělené evidence obsahují údaje **o nákladech, výnosech a zisku** ve velmi **podrobném členění**. Tabulky výkazů obsahují náklady členěné z hlediska technologického tak, aby bylo možné posoudit nákladovost jednotlivých fází technologického procesu a jednotlivých částí poštovní sítě (podání, třídění, dodání aj.). Zároveň je vyžadováno členění nákladů podle nákladových druhů (spotřeba materiálu, odpisy, mzdové náklady, opravy a udržování aj.) tak, aby mohla být prováděna ekonomická analýza typů nákladů, které nejvíce ovlivňují nákladovost jednotlivých produktů. Náklady jsou dále vykazovány z hlediska organizačního, tj. náklady na hlavní a podpůrné činnosti (doprava, IT aj.). Zároveň platí pravidlo, že držitel poštovní licence vykazuje informace v takové struktuře, aby prokázal, že žádné náklady ani výnosy nebyly započteny nebo přiřazeny více než jedenkrát, tedy že součet nákladů a výnosů zahrnutých do oddělené evidence navazuje na údaje uvedené ve výkazu zisku a ztráty. Protože údaje slouží pro cenovou regulaci, jsou zvláště vykazovány náklady, které nevstupují do regulovaných cen (tzv. ekonomicky neoprávněné náklady), což jsou náklady obdobné nákladům daňově neuznatelným. Vyčlenění tohoto typu nákladů do samostatné kategorie se provádí pouze z toho důvodu, aby bylo možné ověřit, že do regulovaných cen nevstupují některé náklady duplicitně, tedy, že součet všech nákladů nacházejících se v oddělené evidenci nákladů a výnosů odpovídá nákladům zaznamenaným ve finančním účetnictví a obsaženým ve výkazech roční účetní závěrky. Nicméně i náklady označené jako ekonomicky neoprávněné podnik vynakládá, v jeho účetních výkazech jsou součástí běžných nákladů a podnik v rámci svého hospodaření, aby dosáhl zisku, je musí pokrýt.

Náklady a výnosy jsou vykazovány jako **celkové** i jako **průměrné roční na jednotku**. Nedílnou součástí výkazů je informace **o výši dosaženého zisku** (v celku na jednotlivé služby i jako průměrný zisk na jednotku).

Z výše uvedeného popisu informací obsažených v tabulkách oddělené evidence nákladů a výnosů je zřejmé, že **všechny druhy a typy údajů** (nákladové druhy, výnosy, zisk) **mají stejnou důležitost** v procesu postižení hospodářského postavení a ekonomické

výkonnosti podniku. Všechny jsou důležité při provádění ekonomických analýz jak z hlediska cenové regulace, tak při posouzení efektivnosti hospodaření podniku. Zároveň údaje tvoří ucelenou soustavu, která navazuje na výsledky finančních výkazů zveřejňovaných v rámci roční účetní závěrky a výroční zprávy. Výjimkou jsou sumární náklady, které se váží na výkaz zisku a ztráty, povinně zveřejňovaný v rámci roční účetní závěrky, a které jsou obecně dostupné, a tudíž nesplňují požadavky na obchodní tajemství.

Podrobné ekonomické účetní údaje, jak jsou vykazovány v jednotlivých přehledech (tabulkách), vykazují **stejně charakteristiky, proto je stěžovatel hodnotil z hlediska obchodního tajemství již v prvostupňovém rozhodnutí stejným způsobem**. Informace z účetnictví uvedené v oddělené evidenci mají stejnou úroveň detailu, popisují detailně finanční a nákladovou situaci podniku ve vztahu k jednotlivým produktům, síťovým prvkům či dílčím činnostem výrobního procesu (nad rámec povinně zveřejňovaných účetních informací podle zákona o účetnictví), proto je i efektivní a hospodárné **vyhodnocovat požadované informace agregovaně (ve skupině) a není pro účely přezkoumatelnosti rozhodnutí potřeba vyhodnocovat samostatně každou jednotlivou položku zachycenou v oddělené evidenci, vyjma položek souhrnných uvedených ve výkazu zisku a ztrát a rozvaze**.

Není pochyb o tom, že **všechny údaje souvisejí se závodem (podnikáním)**, protože to jsou výdaje vynaložené na činnosti státního podniku Česká pošta, a příjmy získané z jeho podnikatelských činností. Jsou to údaje zaznamenané v účetní evidenci státního podniku, vstupující do účetní závěrky ověřené auditorem podle § 20 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, přičemž jednotlivé účetní případy (jednotlivé konkrétní výdaje a příjmy) byly seskupeny podle svých charakteristik tak, aby vypovídaly o skutečnostech, které mají zobrazovat.

Všechny tyto údaje **jsou určitelné**, neboť popisují konkrétní ekonomickou realitu České pošty, zachycují aktivity státního podniku ve finančním ohodnocení, jejich základ lze dohledat v účetní evidenci státního podniku, kde vystupují jako jednotlivé účetní položky.

Všechny tyto údaje ve struktuře vykazované v jednotlivých tabulkách **nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné**. Podnikatelé se při zveřejňování údajů o svém hospodaření řídí požadavky zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. V souladu s § 21 zákona o účetnictví je Česká pošta povinna vyhotovit výroční zprávu, jejímž účelem je uceleně, vyváženě a komplexně informovat o vývoji její výkonnosti, činnosti a stávajícím hospodářském postavení. Výroční zpráva obsahuje též účetní závěrku a zprávu auditora. Výroční zprávu Česká pošta zveřejňuje na svých webových stránkách <https://www.ceskaposta.cz/en/o-ceske-poste/profil/vyrocní-zpravy>. Kontrolu účetnictví České pošty provádí auditor, který ověřuje účetní závěrku podniku. Podle § 17b zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, se uvádí, že účetní závěrka podniku musí být ověřena auditorem. Dále se zde uvádí, že ředitel podniku sdělí písemně zakladateli

a dozorčí radě do 1 měsíce od doručení zprávy auditora o ověření účetní závěrky, jaká byla přijata opatření k odstranění nedostatků v této zprávě auditora uvedených.

Při hodnocení charakteru požadovaných údajů je třeba vyjít z poznatku, že údaje zaznamenané v účetnictví zachycují všechny změny v majetku podniku, jeho úbytky a přírůstky, celý podnikatelský proces. Způsob agregace účetních údajů a způsob jejich prezentace (agregovaných účetních údajů) jsou závislé na tom, pro koho jsou informace určeny, kdo může být jejich uživatelem. Údaje zahrnuté do **finančních výkazů v rámci roční účetní závěrky** (výkaz zisku a ztráty, rozvaha, výkaz o peněžních tocích) jsou určeny **externím uživatelům** (akcionáři, banky, investoři, dodavatelé, odběratelé, konkurenční podniky, veřejnost). Tyto výkazy podle § 20 zákona o účetnictví podléhají auditu tak, aby externí uživatelé získali jistotu, že výkazy podávají věrný a poctivý obraz ekonomické reality podniku. Pravidla pro sestavování a zveřejňování těchto výkazů jsou dané zákonem o účetnictví (§ 18 až 23 zákona o účetnictví) a platí pro všechny účetní jednotky. Tedy žádné podniky nejsou zvýhodňovány na úkor jiných, podrobnosti výkazů se řídí obecně velikostí podniku.

Ovšem žádný podnikatel v poštovním sektoru (ani v jiném sektoru) nezveřejňuje podrobnou strukturu účetních údajů o svém podniku, která by byla obdobná struktuře údajů vykazované pro stěžovatele, tj. podrobné údaje o nákladových strukturách a ziskovosti svých produktů.

Ani **směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES**, ve znění pozdějších předpisů, nepředpokládá zveřejňování výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů ani jakýchkoliv informací o členění nákladů v systémech nákladového účetnictví. Tato směrnice v článku 14 odst. 6 uvádí: *„Národní regulační orgán uchovává dostupné podrobné informace o systémech nákladového účetnictví používaných poskytovatelem všeobecných služeb a na požádání předá tyto informace Komisi.“* Dále se v odst. 7 uvádí: *„Na požádání se podrobné informace o těchto systémech jako důvěrné poskytnou národnímu regulačnímu úřadu a Komisi.“* (zvýrazněno stěžovatelem).

Pro vnitřní účely podniku jsou účetní údaje předmětem dalšího podrobného členění a zpracování v rámci tzv. **nákladového nebo manažerského účetnictví**. Obsahují totiž hodnotové informace **pro řízení podniku** a procesů probíhajících uvnitř podnikové struktury po linii výrobků, prací a služeb. Bez kvalitních a podrobných informací se manažeři neobejdou při rozhodování o budoucnosti podniku. Proto jsou údaje získávané z nákladového účetnictví **ocenitelné pro konkurenční subjekty**. Oddělená evidence nákladů a výnosů je úzce provázána s tímto vnitropodnikovým systémem nákladového a manažerského účetnictví určeného pro potřeby řízení podniku; obsahuje stejné údaje o nákladech, výnosech a dosahovaném výsledku hospodaření.

Podrobné údaje o nákladovosti a ziskovosti po produktové linii jsou klíčové pro vyhodnocení výkonnosti podniku, a tudíž významné a ocenitelné pro konkurenční subjekty.

Údaje o tom, jaká byla výše nákladů na jednotlivé produkty a jak velký zisk se u jednotlivých produktů podařilo podniku dosáhnout, je z hlediska konkurence zcela zásadní, neboť umožňuje konkurenčnímu podniku nastavit vlastní cenovou politiku tak, aby pozice jeho konkurenta byla oslabena nebo konkurent byl výhledově vytlačen z trhu. Na základě znalosti vykazovaných údajů o nákladech, výnosech a rentabilitě jednotlivých produktů se konkurence může lépe rozhodovat o tom, na jaké produkty se primárně zaměřit, aby bylo možné maximalizovat zisk. Na základě takto získaných informací dokáže konkurent identifikovat minimální úroveň cen jednotlivých produktů, které si Česká pošta s.p. může stanovit, aby se udržela na trhu, a současně tyto informace konkurentovi umožní vytvořit konkurenční nabídku, aby oslabil postavení České pošty s.p. na trhu. Umožnění tohoto přístupu by bylo diskriminační, neboť Česká pošta takto detailní informace o svém konkurentovi by neměla k dispozici. Zároveň údaje o nízké ziskovosti dávají informaci o tom, že trh by zřejmě neakceptoval zvýšení ceny. Informace o nákladové struktuře (např. oddíl o personálních nákladech) produktů jsou cenné z hlediska plánování lidských zdrojů a nákladů na jejich získání a udržení. Z údajů o výši nákladů na opravy a udržování a jejich podílu na jednotkových nákladech produktů lze odvodit, zda vybavení dotyčného podniku je nové nebo staré a zda podnik nebude muset investovat do nových výrobních zařízení. Z odpisů lze vyčíst informaci, kolik hodnoty je vázáno ve stálých aktivách, tj. v zařízení ve vlastnictví dotyčného podniku, a posoudit, zda není výhodnější zařízení pronajmout. Informace o podílu jednotlivých částí technologického řetězce je užitečná z hlediska rozhodování, zda budovat vlastní síť v celé šíři anebo část technologie nahradit přístupem k síti České pošty s.p.

Jak bylo již naznačeno výše, důležitým aspektem všech účetních výkazů typu oddělené evidence nákladů a výnosů je jejich schopnost podat svému příjemci obrázek o celkové struktuře podniku, o realizovaných aktivitách, jejich rozsahu a jejich vzájemném poměru. V tomto smyslu jsou výkazy také zpravidla svými uživateli využívány, tedy ne jako pouhý seznam vzájemně izolovaných a cizorodých hodnot, ale jako jednotlivé vzájemně provázané části celku, které umožňují je analyzovat. Třebaže svou hodnotu mají jistě i individuální části tohoto celku (individuální hodnoty či typy/druhy nákladů), platí, že hodnota celku (ucelený pohled na strukturu a vzájemný poměr nákladů a výnosů) je větší než součet hodnot jeho částí. Například samotná informace o výši mzdových nákladů je těžko hodnotitelná bez znalosti dalších nákladů vynakládaných v průběhu výrobního řetězce, bez znalosti množství produkce podniku a bez znalosti o výši výnosů, které zaměstnanci (příjemci mezd) pomohli generovat. Jinými slovy, hodnota obrázku nespočívá v hodnotě jeho jednotlivých barevných bodů či pixelů, ale v jejich vzájemném uspořádání a poměru. Hodnota technického výkresu nespočívá v hodnotě jednotlivých ozubených koleček, ale opět v jejich uspořádání a poměru, které je tím, co činí stroj funkčním, a které tak především musí být předmětem ochrany obchodního tajemství.

Napadený rozsudek Městského soudu v Praze však považuje za přezkoumatelný jen takový postup stěžovatele, který bude odůvodňovat trvání ochrany obchodního tajemství u konkrétních skutečností a informací, popřípadě skupiny údajů či informací. Městský soud v Praze tedy naprosto opomíjí hodnotu oddělené evidence nákladů a výnosů jako celku a naléhá na odůvodnění obchodního tajemství u jednotlivých částí oddělené evidence nákladů a výnosů. Stěžovatel je tím nucen do aplikace věcně nesprávného postupu, se kterým se nemůže ztotožnit a který ani nelze věcně obhájit.

Při zaměření se pouze na hodnocení jednotlivých částí oddělené evidence by tedy bylo teoreticky možné dojít k závěru, že jejich hodnota nezasluhuje ochranu obchodního tajemství, protože vytrženy z širšího kontextu nemají potenciál prozradit o podniku nic zásadního a využitelného pro konkurenční subjekty. Paradoxně by tak tímto nevhodným a torzovitým způsobem hodnocení mohly být zveřejněny všechny části oddělené evidence a ty příjemcem (či příjemci) následně zase zkompletovány, čímž by získal(i) přístup k informacím výrazně vyšší hodnoty, kterou by však stěžovatel při svém postupu vůbec nebyl schopen zohlednit.

III.

V odstavci 57 rozsudku Městský soud v Praze vytkl stěžovateli, že se nedostatečně vypořádal s posouzením **trvání ochrany obchodního tajemství z hlediska plynutí času** a že měl toto posouzení provést u jednotlivých posuzovaných informací.

Jak již bylo uvedeno výše, stěžovatel považoval všechny informace uvedené v tabulkách oddělené evidence nákladů a výnosů (s výjimkou poskytnutých sumárních údajů) za stejně významné a mající stejné charakteristiky z hlediska ochrany obchodního tajemství, proto nepovažoval za nutné zkoumat údaje po jednotlivých skupinách nebo jednotlivých druzích. Obdobně stěžovatel posuzoval zachování obchodního tajemství z hlediska plynutí času.

Období 10 let bylo zmíněno z toho důvodu, že teprve v takovém časovém horizontu (případně v delším) je možné zkoumat trendy ve vývoji podniku a eliminovat krátkodobé výkyvy. Zatímco jednotlivý účetní údaj (údaj o konkrétní uzavřené smlouvě, výše výdaje u jednotlivé zakázky apod.) může z hlediska času „zastarat“, protože příjemce nevidí informaci v celém kontextu obrazu hospodaření podniku, souhrnné údaje o finančních výdajích podniku, jejich struktuře, o jeho ziskovosti, rentabilitě ve vztahu k výnosům nebo nákladům, o náročnosti jednotlivých produktů na konkrétní zdroje (náklady z hlediska druhů a činností), nákladovost jednotlivých částí technologického řetězce aj. jsou v časové posloupnosti cenným zdrojem informací pro konkurující subjekty pro odhalení „slabých míst“ podniku a zacílení konkurenčního boje.

Období 10 let jako období, které je vhodné pro zkoumání zisku a ziskovosti podniku, zmiňuje i Evropská komise ve svém dokumentu, který se týká stanovení přiměřeného zisku pro regulační účely metodou váženého průměru nákladů kapitálu (WACC)¹. V odstavci 35 tohoto Sdělení, který pojednává o parametrech odrážejících obecné hospodářské podmínky pro stanovení přiměřeného zisku, Komise zdůrazňuje, že nejvhodnějším referenčním údajem pro stanovení bezrizikové úrokové míry jsou desetileté dluhopisy. Desetileté období považuje Komise za vhodnější, neboť výnosy takových dluhopisů bývají méně kolísavé a odpovídají dlouhému životnímu cyklu investic. Přestože Komise zmiňuje sítě elektronických komunikací, neboť tento dokument se zabývá regulací zisku v elektronických komunikacích, toto tvrzení lze uplatnit obecně pro síťová odvětví, u kterých fixní náklady představují významnou část nákladů oproti nákladům variabilním, které se v čase a s objemem produkce mění.

Předmětem informační hodnoty, které má obchodní tajemství ochránit před zpřístupněním konkurenčním subjektům, přitom podle stěžovatele nejsou jen absolutně přesné částky vyjádřené na koruny či haléře, ale rovněž informace o řádech, v nichž se jednotlivé nákladové druhy a výnosy pohybují a které umožňují učinit si poměrně přesný obrázek o celkové struktuře podniku, jeho aktivitách a jejich rozsahu. Protože na trhu poštovních služeb nedochází ke skokovým a nečekaným změnám, které by následně měly odpovídající dopad do podoby oddělené evidence nákladů a výnosů, mohou informace o řádové výši nákladů a výnosů z předmětných oddělených evidencí za roky 2015 až 2017 poskytnout velmi dobrou představu o stavu těchto proměnných i v současnosti.

Je proto třeba zdůraznit, že pro hodnocení současné relevance historických údajů obsažených ve výkazech oddělené evidence nákladů a výnosů je především důležité zodpovědět otázku, nakolik jsou tyto historické údaje stále schopné podat obrázek o současném stavu věcí a být tedy pro svého příjemce využitelné jako v zásadě plnohodnotná náhrada aktuálních hodnot z poslední verze oddělené evidence nákladů a výnosů. Pokud předmětem zájmu příjemce informací, s ohledem na účel jejich dalšího využití, nejsou ani tak přesné částky na koruny či tisíce, ale informace o vynakládaných nákladech a realizovaných výnosech ve vyšších řádech, pak jsou, jak je uvedeno již v předchozím odstavci, i údaje z oddělených evidencí za roky 2015 až 2017 stále relevantní a mají tedy svou využitelnost i pro současnost. Takové údaje by pak měly užívat stejnou ochranu obchodního tajemství, jakou užívají hodnoty z aktuální verze oddělené evidence nákladů a výnosů.

Nadto je třeba pamatovat, že informační hodnotu nemají údaje jen samy o sobě, tj. jen jejich absolutní výše, ale informační hodnotu poskytuje i jejich uspořádání v čase, které dává příjemci dodatečnou informaci o probíhajících trendech, které pak mohou být snadno

---

¹ Sdělení Komise o výpočtu nákladů kapitálu u starší infrastruktury v souvislosti s přezkumem vnitrostátních oznámení v odvětví elektronických komunikací EU prováděných Komisí (2019/C 375/01)

extrapolovány i do současnosti a vést k dalšímu zpřesnění obrázku o aktuální nákladové a výnosové struktuře podniku. Z výše uvedeného tak dle stěžovatele jasně plyne, že údaje z oddělených evidencí za roky 2015 až 2017 mají potenciál zprostředkovat svému příjemci dobrou a přesnou představu o současné nákladové a výnosové struktuře podniku, sloužit jako plnohodnotná náhrada aktuální verze oddělené evidence nákladů a výnosů a měly by tak v rámci institutu obchodního tajemství požívat stejné ochrany před zveřejněním a zneužitím v rámci konkurenčního boje.

Nad rámec výše uvedeného je potřeba uvést, že samotný zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, chrání zájmy veřejného podniku ustanovením § 2b, kdy povinnost poskytovat informace se nevztahuje na informace o veřejném podniku, pokud mají obchodní nebo průmyslovou povahu a poskytnutí informace by veřejný podnik znevýhodnilo na relevantním trhu. Vzhledem k tomu, že výsledky oddělené evidence vypovídají o nákladech a výnosech veřejného podniku v členění na jednotlivé produkty, síťové prvky a činnosti v rámci výrobního procesu, jehož výsledkem jsou produkty soutěžící na trhu s produkty ostatních poskytovatelů, je zřejmé, že ustanovení § 2b zákona o svobodném přístupu k informacím cílí na tuto situaci. I přesto, že toto ustanovení je účinné od 1. 9. 2022, přináší ochranu veřejného podniku a je tudíž příznivější pro dotčeného účastníka, v našem případě pro Českou poštu s.p., a mělo by tedy být přihlédnuto též k tomuto ustanovení, a to i přesto, že žádost o poskytnutí informací žalobcem byla podána před účinností tohoto ustanovení.

IV.

S ohledem na shora uvedené stěžovatel namítá, že rozsudek Městského soudu v Praze, čj. 9 A 127/2019-50 ze dne 23. 11. 2022 je nezákonný, neboť soud zde dospěl k nesprávným právním závěrům, konkrétně když dospěl k závěru, že je zde dána nepřezkoumatelnost rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ 29 927/2019-603, ze dne 24. 7. 2019.

V.

Z důvodů výše uvedených stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal tento rozsudek:

Rozsudek Městského soudu v Praze čj. 9 A 127/2019 - 50 ze dne 23. 11. 2022 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení (v němž soud rozhodne o tom, že žaloba proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu

čj. ČTÚ-29 927/2019-603 ze dne 24. 7. 2019 se zamítá a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení).

Přílohy: 1) spis správního orgánu I. stupně čj. ČTÚ-24 783/2019-611
2) spis správního orgánu II. stupně čj. ČTÚ-29 927/2019-603

Mgr. Marta Kuchařová v. r.
ředitelka odboru přezkoumávání rozhodnutí

Za správnost: Klára Filipová, 2. 2. 2023

Vypraveno dne: 2. 2. 2023